

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XI. De alijs erroribus & fabulis in Thalmud Iudæorum contentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

bus, prior certe est prior, sed altera quoque est conveniens, præcipue secundum vulgarem hominum opinionem. Neutra vero est per omnia unioni hypostaticæ similis, in plerisque est disparatio, neque vero possumus aliquid huic mysterio simile profere, quod per omnia conveniat.

CAPVT XI.

De alijs erroribus & fabulis in Thalmud Iudaorum contentis.

Vid. cap. 7. loco cit. Biblioth. Theolog. Post hæc tam illustria Scripturatum testimonia, quibus tam luculentè adventus Salvatoris probatur, & Iudaorum pertinacia convincitur, aliud afferemus ad eorum confondendam cæcitatorem efficacissimum argumentum, tabula scilicet & nō Thalmud inepissimæ, in quibus velut in speculo deprehenditur, in quam profundos errores & dentissimam cæcitatem, qui diuina gratia excederunt, de more prolaborant, cum enim adeo clara sint fabulosa ista deliramenta, ut ne obutissimis hominum ingenij persuadere possit videantur. Judei tamen labores pœna mortis ipsi timerentur compelluntur.

Fabulae igitur Thalmud collectæ olim fuerunt accuratissime à N. de Sancta Maria Medico in legge Moysis veratissimo, postea vero ad fidem Christi converso, ex quibus etiam aliquas rettert Sextus Senensis in Bibliotheca sua sancta lib. 2. fol. 109 qui auctores Thalmud, blasphemias, ridiculae fabulas fideliter transcriperunt, addentes fabulas suis librum, capitulum, & priora verba capituli id omate suo hebreo expressa. Nec de his licet dubitare, cum plena sint Italie & aliarum provinciarum Synagogæ prædictis Thalmud voluminibus.

Incipiā igitur horum portentosas fabulas ex Sexto Senenfe referre, ut clarissimi Judei a Deo dilectos cognoscant, qui eos apertissimis contumaciam naturale implicari erroribus ita petensit: ex innumeris stultis & blasphemis collegit aliquas non solum adversus Christum Dominum, sed etiam adversus Moysaicam ac naturæ legem & contra ipsam Divinæ Cœstitudinis majestatem.

Blasphemiae ex Thalmud adversus Christum Deum nostrum.

Blasphemiae, quas impii Judei in Christum DEUM nostrum emitunt, adeo sunt execrabilis, ut animus horreat, manusque refugiat eas scribere: proinde tantum sufficerit hic loca quadam indicasse, ubi haec habeantur.

In primis, Quo partu Christus natus sit, & quam habuerit Matrem ac patrem: Ordine primo, tractatu nono, versu quadragesimo nono, incipiendo à verso: *Meibla.*

Quæ fuerit Christi professio, studium, & ars: Ordine quarto, tractatu quarto distinctione quinta, charta decima se prima.

Quem Deum Christus coluerit: Ordine quarto, tractatu quarto, distinctione secunda, charta 107.

Quæ de causa, & quo suppicio Judæi Christum interfecerint: Ordine 4, tractatu quarto, distinctione sexta, charta 43.

Quo non loco detineatur anima Christi: Ordine tertio, tractatu sexto, charta 57.

Adversus divinæ Majestatis cœstitudinem.

Dens ante mundi creationem ne orio torpesceret, excepit se in extenuis varijs mundis, quos ubi considerat, paulò post destruebat, atque iterum instaurabat, quoad hunc, quem nunc habemus mundum facere didicisset: Ordine 1. tractatu 4. distinctione 3.

Deus tres primas horas diei totas insumit in lectione legi: Judaica: Ordine secundo, tractatu primo, distinctione decima quarta.

Moyses cum alquando ascendisset in cœlum, invenit Deum se ibi nem accensus in Scriptura sancta: Ordine 5, tractatu 6, distinctione 5.

Deus dicit prima Noviliuj mensis Septembbris iudicata: unius sum orbem, reliquis deinde sequentibus decem ejusdem Luna diebus, applicat se ad scribendos isto in libro viræ, in los verò in libro mortis: Ordine 2, tractatu 8, distinctione 5.

Deum quoq; die precatio[n]es, ac orationes deo-vito animo facere, Ordine 1, tractatu 1, distinctione prima.

Deum habere locum quendam separatum, in quo statutis temporibus, multis cum lachrymis deflet, ac seipsum affligit, quod Judæi iratus, templum evenerit: Hierosolymitanum, & populum suum in captivitatem dispergit: Ordine 2, distinctione 5, & ordine 1, & distinctione 2.

Deus quondam imponit sibi circa caput, & brachia virtus, five corrigolas quadam coriacæs, Thephilum appellatas; induitque se ipsum tunica quadam linea, quæ Zizitnuncupatur, atque hoc modo ornatus procumbit in genua, & ora. Ordine 2, tractatu 8, distinctione 5.

Deum præcepisse populo Judeorum, ut singulo quoque noviunctu faciūtū expiacionis peragant, ad expiandum scelus perpetratum a Deo, quando lumen quod inlustre a Luna ademerat Sol attribuit: Ordine 4, tractatu 6, distinctione prima.

Deus quoties remisicitur calamitates, quas Judæi a ceteris gentibus patiuntur, lachrymas duas effundit in mare Oceanum, & prædolore pectus utraque manu contundit: Ordine 1, tractatu 1, distinctione 9.

Deus tribus postremis diei horis laxandi animi gratia ludebat olim cum pīce quodam magnæ magnitudinis, qui levia han appellatur: Ordine secundo, tractatu Primo, distinctione quartadecima, & ordine quarto, tractatu octavo.

Deus ignota de causa indignatus pīce magno Leviathan, ipsum occidit, carnelique ejus sale condidit, ut ex his cibum ministaret animabili sanctorum in futuro sæculo: Ordine quarto, tractatu tertio, distinctione quinta.

Deus quoq; die semel nasci, & tunc cristæ galorum galinaceorum ruborem amittunt, taliique interim uno pede stant, tunc si quis eodem momento alicui maledixerit, is statim concidet mortuus: Ordine primo, tractatu primo.

Deum

Deum creasse elementum ignis in die Sabbati :
Ordine 2. tractatu 3. distinctione 4.

Cum olim Rabbini quidam aduersus Rabbi Eliezer, disputationem iniissent, Deus voce cætius demissa, sententiam contra illos pro Rabbi Eliezer protulit; quamobrem indignati Rabbini Denim anathemas poena damnarunt, tum Deus ipse subridens, Filij, inquit, mei me vicerunt. Ordine quarto, tractatu secundo, distinctione septima.

Cum Deus die quadam in cæli curia differeret de specie quadam leprosa, quanto ipse mundam esse ajebat, ceteris dissentientibus Rabbinis, qui immunam esse affirmabant, lis tandem communio omnium assensa, devoluta est ad sapientissimum quandam Rabbinum, qui cum sententiam proferre pararet, ita in ejus anima reliquo corpore, vociferari coepit Mundam, mundam: Ordine quartu, tractatu secundo, distinctione septima.

Tanta fuit olim in Rabbino quodam prudenter, ut diabolus simul & Deum, hoc astutus esset. Cum Rabbinus in extremo vitæ articulo laboraret, diabolus precibus exortus, ut se jamjam mortibundum ad portas usq; & cœlestis regni deducat: ut inspecto inde loco divinae habitationis, Iesus ex hac vita decedat, hanc gratiam cum diabolus veteri amico præstisseret, Rabbinus illico intra portas cæli (e) conjiciens, juravit per Deum viventem se nonquam inde recessurum, qua de causa coactus est Deus hominem apud se in mere, ne illum perjurum faceret, sicutque hacuna arte prudenter, vir Deum, ac diabolum simul fellit.

Adversus Sanctos veteris testamenti.

Cum Angelus Gabriel grave flagitium commisseret, Deus iussi illum igneo flagello flagellari: Ordine 2. tractatu 5. distinctione 8.

Adam cum omnibus animalibus, tam masculis, quam feminis coivit, neque unquam appetitus suo sati fecit, nisi posteaquam cum Eva concubuit: Ordine tertio, tractatu primo, distinctione sexta.

Corvus emissus a Noe tempore diluvij, nolebat ex arca discende, rimebat enim, ne post diluvium suum Noe, cum cornifice uxore sua coiret: Ordine quarto, tractatu quarto.

Job nunquam fuisse in humanis, & historiam ejus esse confitcam: Ordine quarto, tractatu tertio.

David in adulterio, & homicidio non peccavit; & quicunque eum in his peccatis crediderit, haereticus est: Ordine 2. tractatu 1. distinctione 5.

Adversus legem Moysis.

Quod licitum sit cum propria uxore masculino concubitu uti: quare cum duas mulieres essent de hac re apud Synagogam conquesce; respondens Rabbini virum esse uxoris dominum, proinde posse eum uti corpore uxoris suæ, utenque voluerit, non aliter, quam ille qui pescem emit: is enim tam anterioribus, quam posterioribus piscis ejus partibus ad arbitrium velci potest. Ordine tertio, tractatu tertio, distinctione secunda, & charta viii. pagina facie secunda.

Si quis aut filiam suam, aut sororem suam sibi matrimonio junxit, is tem Deo facit gratissimam: Ordine secundo, tractatu primo.

Rabbinum, qui non oderit hostem suum usque ad mortem, & qui vindictam ad eum non queratur, indignum esse nomine Rabbini: Ordine quinto, tractatu primo, distinctione secunda.

Gravius plectendos esse eos, qui contradicunt verbis Scribarum, & quænam verbis Mosaica legis, quibus qui contradixerit, absolvit potest, qui vero verbis Rabbinorum contradixerit, morte mortetur: Ordine quarto, tractatu quarto, distinctione dicima.

Si testes de falsitate convicti fuerint, puniri debent pena talionis; quod si contigerit iniuste accusatum fuisse damnatum, & ita pena afficitum, tunc falsi testes absolvit debent, & nulla pena puniri: Ordine 4. tractatu 4.

Si quem major pars judicum ad morem damnaverit, is morte debet: si vero omnes nullo excepto, in ejus damnationem conculciantur, absolvatur: Ordine quarto, charta 17.

Si quis marufipum loco publico invenerit, scivitque ejus dominum jam de inventione marufipi desperasse, non tenetur ad restitucionem marufipi: Ordine quarto, tractatu secundo, distinctione quinta.

Aliæ haereses, & superstitiones.

Animas hominum migrare de corpore in corpus hac lege, ut si anima in primo corpore peccet, mittatur in secundum, in quo si uerum peccarit, mittitur in tertium corpus, in quo si peccare non desistat, denique in gehennam derreditur: Ordine 4. tractatu secundo, & pluribus aliis locis.

Animam Abelis migrasse in Seih, animam vero Seih in Moysem. ibid.

Animas indoctotorum hominum in resurrectione non recipient corpora sua: Ordine tertio, tractatu secundo, charta tercia.

Rabbini duo singula quoque hebdomada pridiem Sabbati duos virulos creabant, quos deinde tocos comedebant: Ordine 4. tractatu 4. distinctione secunda, charta 65.

Quicunque ier in Sabbatho comedet, vitam eternam consequtetur in alio seculo: Ordine secundo, tractatu primo, distinctione sexta.

Nihil comedendi debet numero pari, sed impari: hoc enim numero maxime delectatur Deus: Ordine 4. tractatu 2. distinctione 7.

Si quis oraverit facie ad meridiem conversa, sapientiam consequtetur: ad lepientionem vero divitias: Ordine 4. tractatu 3. distinctione 2. charta 25.

Si quis sub ventre Camelii, aut inter duos Camculos, aut inter duas mulieres petraniecet, nihil unquam ex Thalmud poterit ediscere: Ordine 4. tractatu 10. distinctione 2.

Si quis negaverit libros Thalmudicos, in quibus scripta continentur praedicta sanctissima precepta, Deum ipsum negat. Profatione totius Thalma.